Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

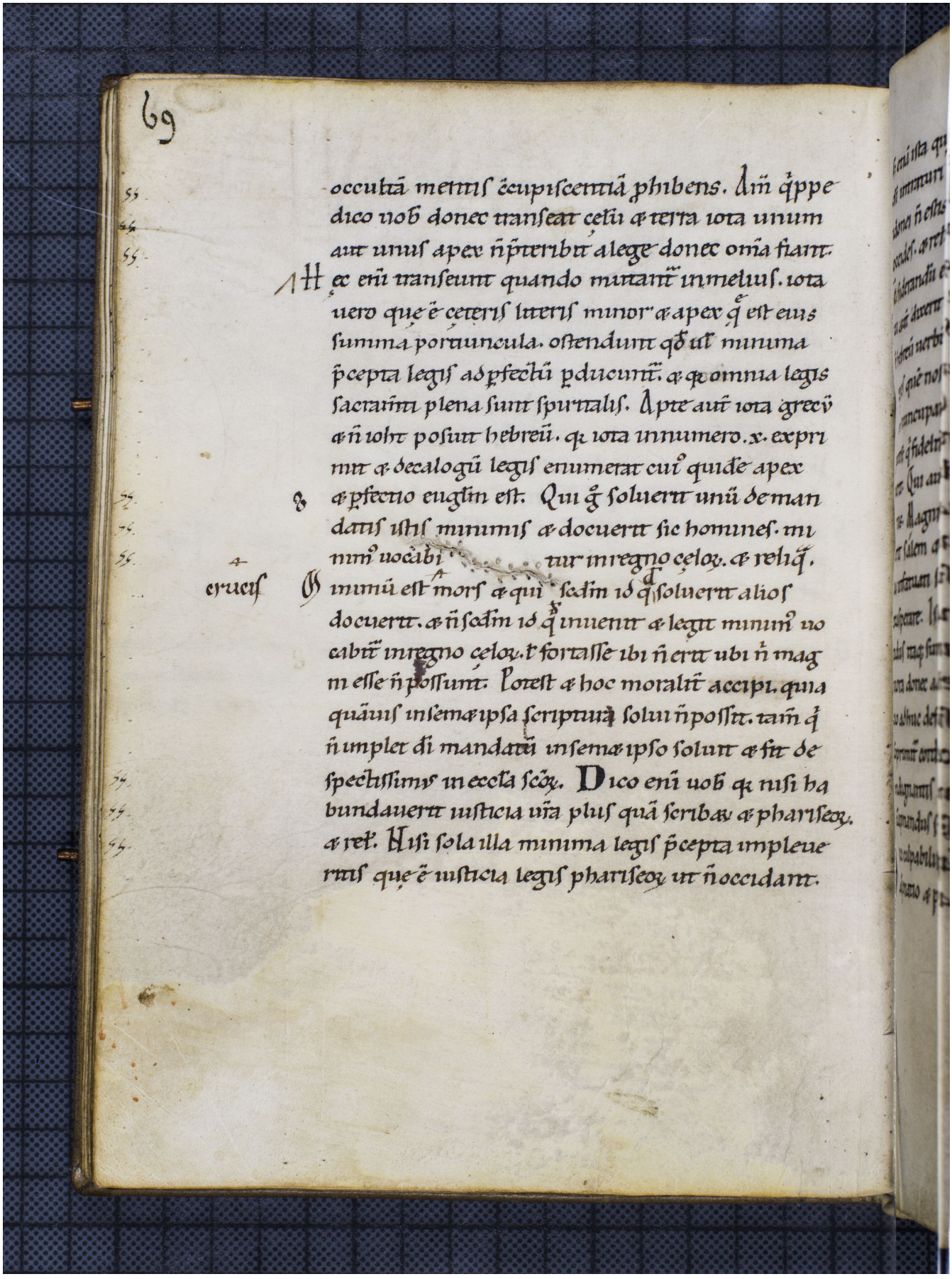

69

occultā mentis ēcupiscentiā phibens. Amē q̄ppe
dico uob donec transeat cēlū & terra iota unum
aut unus apex nō pteribit a lege donec oīa fiant.
Hic & ēn transeunt quando mutantur in melius. iota
uero quę ē ceteris literis minor & apex q̄ est eius
summa portiuncula. ostendunt q̄ ut minima
p̄cepta legis ad pfectū pducunt. & q̄ omnia legis
sacramēta plena sunt spūalis. Apte aut iota grecū
& nō iohr posuit hebreū. q̄ iota innumero. x. expri
mit & decalogū legis enumerat cui quidē apex
& pfectio euglin est. Qui q̄ soluerit unū de man
datis ihū minimis & docuerit sic homines. mi
nimus uocabi[tur] in regno cēloꝝ. & reliq̄.
crucis Minimū est mors & qui scām id q̄ soluerit alios
docuerit. & nō scām id q̄ inuenit & legit minimū no
cabit in regno cēloꝝ. t fortasse ibi nō erit ubi nō mag
ni esse nō possunt. Potest & hoc moralit accipi. quia
quāuis in sema ipsa scriptura solui nō possit. tamē q̄
nō implet di mandatū in sema ipso solut & sit de
spectissimus in eccla scōꝝ. Dico ēn uob q̄ nisi ha
bundauerit iusticia uīa plus quā scribaꝝ & phariseoꝝ.
& rel. Nisi sola illa minima legis p̄cepta impleue
ritis quę ē iusticia legis phariseoꝝ ut nō occidam.